

Izbaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stano po pošti! Prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
 1/2 10 „
 1/4 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izdajne priloge: Ob naslednjem letu „Kažipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in „Kažipot po Ljubljani in krajinskih mestih“, dalje dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne službe“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne odpiramo. Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah če iskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“ izbaja neodvisno od »Soče« vsa petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunki ul., Ter. Leban na tekalšču Jos Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabbio) tiska in zal.

Rieger o katoliški cerkvi.

Oče češkega naroda, njegov dolgoletni prvobornik in voditelj v bojih proti nemški nadvladi, obenem pa eden največjih politikov, kar jih je kdaj sedelo v našem parlamentu, je izustil dne 27. februarja 1849. leta v parlamentu te-le krasne besede, katere pripočamo vsem svojim bralcem v premišljevanje:

»Dovolite mi, da Vam pripovedujem priprosto povest. Slikar, eden izmed od Boža navdahnjenih mojstrov umetnosti, je napravil sveto sliko, sliko matere božje: bil je izdelek čudežne krasote, ožarjen z naj-sijajnejšo milino, s čarom nebeškim. In prihajali so ljudje od vseh koncev sveta, njegovi velmožje nič manj kakor priprosti in ubogi, modrijani njegovega časa in učenci, ravno tako kakor priprosti kmetje — in oni vsi so našli tolažbo, gledajoč sliko, in so bili blaženi pri pogledu na njo. In nazivali so to sliko — sliko milosti božje.

Toda pozneje so prišli drugi in ti že niso razumeli duha božjega mojstra, ki je vel iz dela, in so iskali njega čar v barvah in na deski, na katero je bilo slikano, in so si obljubljali večjega učinka, ako bi bile barve bolj žive, in preslikali so podobo z ostrimi, kričečimi barvami.

In pozneje so prišli še drugi, ki so mislili, da se s tem izkažejo hvaležne božji materi, da naredijo v njeno roko težko žezlo in ji pribijejo na glavo bogato zlato krono ter ji ogrejejo telo s hermelinom in bagrom.

In tako se je zgodilo, da učenjaki in poznavalci umetnosti že niso mogli več najti v sliki dopadajenja radi obteževalne preobloženosti poznejših pridavkov, in tako je ostal skoro le še priprosti kmet in siromak, ki se je ponašal z njo. A učenjaki in poznavalci niso hoteli več verjeti, da bi bilo to delo božjega mojstra.

In ta slika, gospodje, ta slika matere božje je — naša cerkev! Bogata krona, ki so jo postavili na njeno glavo, je mitra,

znak njenega bogastva, njene moči, njenih privilegijev; in to težko žezlo je znak njene prisiljujoče posvetne moči; in ta hermelin je oblačilo posvetnega njenega gospodstva.

Snamite ji, gospodje, te-le privezke poznejših časov; odvzemite jih ji, te darove neizobraženosti in absolutizma, in slika se Vam pojavi zopet, kakor je bila prvotno, prava slika milosti, ideal božje krasote, iz katerega žari sreča ter blagoslov celemu človeštvu!

Krasne besede! Veljajo pa v letu 1907. tako, kakor so veljale v letu 1849.

„Gorica“ in krivični deželnozborski volilni red.

Tako zvitarskega in tako sleparskega članka, kakor je članek, naslovljen na „Edinost“, v št. 59. „Gorice“, že dolgo časa nismo čitali. Zvitarski in sleparski je članek, kaže pa tudi v jasni luči vso izdajalsko politiko klerikalne stranke.

Članek laže, da so hoteli Lahi z volilno reformo vreči med slovenski stranki jabolko razdora, klerikalno spraviti med Scilo in Karibdo, kot pravi jezuit imenuje tako skrupulacno važen korak naprej, nesramno si izmišljuje, da bi bili naprednjaki zagnali krik, ako bi bili klerikalni poslanci glasovali proti volilni reformi, neumno farba svoje brave gledé Gorice, izvitja lakega laškega mandata, itd. Farbarija, laž, nesramnost in pa skrajno izdajalstvo naših najvitalnejših interesov, vse take lepe reči so združene v omenjenem članku.

Odseva pa iz tega članka jasno, da je klerikalna stranka zadovoljna s tistim krivičnim deželnim volilnim redom, da ga brani ter dela pot vladi, da mu izposluje najvišje potrjenje. Prav s tem namenom je pisan članek.

Klerikalci so zadovoljni z volilnim redom, po katerem smo Slovenci opeharjeni glede Gorice, gledé trgov in obrtnih krajev ter

smo postavljeni z nova pod laško večino, in to v deželi, v kateri tvorimo mi dvetretjinsko večino. Kdor izmed Slovencev dela za tak volilni red, tisti dela za nazadovanje goriških Slovencev, hlapčevstvo, ne pa za napredek, kakor gobežda „Gorica“. To pač je jasno, to nam potrjuje vsak razsoden človek.

V članku v „Gorici“ govorijo različne reči, ali vse le za pesek v oči, kajti dejstvo je to-le: V deželnem odboru so Slovenci in Lahi odobrili načrt novega volilnega reda in zmenili so se, da se sprejme v deželnem zboru. To se je zgodilo. Res je, da so se hoteli Lahi tako pokazati nekoliko bolj demokratične, res je pa tudi, da so slovenski klerikalci izdali Gorico in lepo so prikimali Lahom, ker so se tudi oni hoteli pokazati nekoliko bolj demokratične, in kar je glavno, mislili so, da po taki volilni reformi spravijo še več svojih ljudi v deželni zbor. Strankarski oziri so zmagali nad našimi splošnimi interesi pri njih, in posledica tega: sprejetje volilnega reda v deželni zbornici ter sedanje potezanje za tako krivičen volilni red!

Klerikalcem ni nič več mar bodočnost slovenskega naroda, njim je samo za strankarstvo. Strankarska strast jim narekuje delati proti splošnim koristim goriških Slovencev ter jih pehati pod laški jarem. Za klerikalce pri tem že kaj odpade — ljudstvo pa trpi!

Hala lepa za tak napredek potom deželnozborskega volilnega reda, ki nam da samo nekaj več poslancev. Lahi bodo v večini, mi v manjšini, le nekoliko stroškov bo več. Na Moravskem je vlada sama pomagala zrvnati razmerje v deželni hiši, da odgovarja odnošajem v deželi med Nemci in Čehi — pri nas pa se č-bijo slovenski poslanci, ki pravijo, da so zadovoljni z razmerjem, da ima večina v deželi manjšino v deželni hiši, manjšina v deželi pa večino. In dobi se list, ki krepko zagovarja tako krivico, ter ki govori celo o napredku. Vrag vzemi tak napredek in tiste, ki se potegujejo zanj.

Iz članka pa je tudi jasno razvidno, kako grdo so imeli za norca občine s tistim protestom od strani „Sloge“ proti deželnozborskemu volilnemu redu. V deželnem od-

boru so se zmenili zanj z Lahi, v zbornici so ga sprejeli, potem hvalili, ko je pa zavreščalo po deželi, so hitro izkoristili vreščanje v svoje grde zamene, začeli so tudi oni vreščati proti krivičnemu volilnemu redu, sedaj pa, ko se je bati, da se uzakoni ta krivica, so zopet taki, kakor v deželni hiši; vsi uneti za krivico in komaj čakajo, da dobi potrjenje.

In če se to zgodi, potem se bomo pa pilili za kak mandat, da ga Lahom iztrgamo iz rok! Kje pa? V trgovski in obrtni zbornici je volilna pravica tako ukrojena, da ni tako kmalu misliti na to, da iztrgamo tam Lahom kak mandat. Torej kje se bomo trgali z Lahi za mandate?! — Sama sleparija se drži klerikalnih političnih pustolovcev in demagogov.

Stališče goriških Slovencev je to: hočemo pravičen deželnozborski volilni red, odgovarjajoč odnošajem v deželi, torej tak, ki nam da večino v deželni hiši, kakor pritiče. Drugega ne maramo. Kdor se za drugega ogreva, je izdajica, slepar in koristolovec.

Nikdar se ni na Goriškem od strani slovenskih sinov delalo tako protikoristim goriških Slovencev, kakor se dela sedaj od strani slovenskih klerikalcev, dasi je zabeležen tuintam v naši politični zgodovini kak neslovenski čin slovenskega sinu. — Maščevan pa mora biti vsak greh, vsak zločin. In naše politične zločince tudi zadene zasluženo plačilo. Še s škorpjoni jih bo toplo ljudstvo.

DOPISI.

Iz Selu. — („Dajte papežu miloščino“) Čujte, čujte ljudje božji, kaj nam je pravil naš g. nunc Nace v svoji politični pridigi dne 29. junija t. l. v Selu! Priporočal nam je, da papežu moramo dajati miloščine, rekel je: da ako mu še mi nič ne damo, da potem bo moral lakote poginiti, ker s Francoskega še itak nič ne dobi, ker tam so sami liberalci, brezverci, framasoni, itd.

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

Toda ta zabava mu je začela slednjič presedati. Vseled svoje bahatosti se je šest mesecev še dobro držal; toda ko je po preteku teh mesecev videl, da se vselej usede osem mož, kadar se usede on, da vstanejo, kadar vstane on, da se ustavijo, kadar se ustavi on, tedaj je začel grbančiti čelo in šteti dneve.

To novo mučenje je Beaufortu povečalo sovraštvo do Mazarina. Od jutra do večera je samo rentočil ter zabavljaj proti Mazarinu. To bi bilo moralo vsakega pogreti; kardinal, ki je vedel za vse, kar se je godilo v Vincennes-u, je potisnil proti svoji volji kapo do vratu, da ni ne videl ne slišal.

Nekoga dne je zbral Beaufort svoje stražnike in vkljub svojemu neznatnemu govorniškemu daru je napravil skupaj govor, na kateri se je pa seveda že poprej pripravil:

— Gospoda, je izpregovoril, morate li trpeti, da se vnuk kralja Henrika IV. obsiplje z žalitvami in krivicami? Sveta nedelja! Kakor je rekel moj ded, skoro kralj sem bil v Parizu, veste! en cel dan sem varoval kralja in gospoda. Kraljica me je takrat negovala ter imenovala najpoštenejšega človeka v kra-

ljestvu. Gospoda, meščani, izpustite me sedaj na prosto: pojdem v Louvre, zavijem vrat Mazarinu, in vi boste moja telesna straža, vse povzdignem v častnike, in dobre plače vam dam. Sveta nedelja! Naprej! Marš!

Toda naj je bila zgovernost vnuka Henrika IV. še tako patetična, teh kamnitih src ni ganila; nobeden ni niti genil: ko je Beaufort to videl, jim je zabrusil v obraz, da so sami lopovi, in od tedaj so bili njegovi ljuti sovražniki.

Včasih, kadar je prišel Chavigny k njemu, in to je storil gotovo dvakrat ali trikrat na teden, je porabil vojvoda ta trenutek v to, da mu je začel groziti. — Kaj bi storili, gospod, mu je dejal, ko bi nekega dne zagledali, da se bližajo čete oboroženih Parižanov, ki me hočejo rešiti?

Monseigneur, je odvrnil Chavigny princu ter se mu globoko poklonil, na nasipih imam dvajset topov in municije za trideset tisoč strelcev; streljal bom torej nanje, kar se bo dalo.

— Prav, toda ko izstrelite svojih trideset tisoč strelcev, zavzamejo stolp, in ko se to zgodi, bom primoran, da vas dam obesiti, in gotovo mi bo zelo žal, da bom moral to storiti.

In nato se je princ kar najljudneje poklonil Chavigny-ju.

— Toda, Monseigneur, je začel iznova Chavigny, da le jeden prestopi prag mojih vrat ali da se prikaže le jeden na obzidju, bom na svoje veliko obžalovanje primoran, da vas lastnoročno usmrтім, zakaj izročeni ste mojemu osebnemu varstvu, in vrniti vas moram živega ali mrtvega.

In na novo se je priklonil Nj. Visokosti.

— Da, je nadaljeval vojvoda, toda ti vrli ljudje gotovo pridejo še le tedaj sem, ko obesijo gospoda Giulio Mazarini-ja, in čuvali se boste, dvigniti roko proti meni, in pustite me živega, ker se boste bali, da bi vas Parižani ne razčetrtili s štirimi konji, kar bi bilo pač še bolj neprijetno nego ko bi vas samo obesili.

Tako so trajale te trpke šale po deset minut, četrte ure, k večjemu dvajset minut, toda nehale so se vselej tako le:

Chavigny se je obrnil k vratom ter zaklical:

— Hola, La Ramee!

La Ramee je vstopil.

— La Ramee, je nadaljeval Chavigny, priporočam vam prav posebno gospoda Beauforta: spoštujte ozire, ki ste jih dolžni njegovemu imenu in stanu, in ne pustite ga iz teh ozirov nikdar izpred oči, niti trenutek.

Nato je odšel, ko je še poprej pozdravil Beauforta z ironično uljudnostjo, da je temu priklopela jeza do vrhunca.

In tako je postal La Ramée princem tovariš, njegov večni čuvaj, senca njegovega trupla; toda, resnici na ljubo povedano, La Ramée je bil veseljak, lahkoživec, prostodušen gost, priznan pivec, izvrsten igralec in v srcu dober človek, ki je imel za Beauforta le jedno napako, to namreč, da se ni dal podkupiti, in njegova družba je bila princu slednjič bolj v zabavo nego v nejevoljo.

(Dalje pride.)

Saj mislim, je rekel, da vendar ne boste tako trdovratni in skopi, da bi pustili papeža raje lakote umreti, kakor da bi mu kaj dali. Saj vendar je on Vaš oče ter poglavar sv. rimske katoliške cerkve. Ali pa pravzaprav v dandanašnjih razmerah je on berač. Ako pojde tako naprej, pride kmalu čas, ko ne bo imel kaj jesti, ne kam svojo glavo djeti. Njegovi podložniki postajajo vedno bolj uporni. Ljudstvo je zmeraj manj verno, miloščne dajate vedno manj. Kmalu pridete popolnoma na nič. V prvih časih krščanstva je bilo vse drugače, kakor je dandanes. Prvi kristjani so vse drugače dajali miloščino kakor Vi. Celo svoja premoženja so prodajali, pa dajali cerkvi in duhovnikom. Takrat so bili duhovniki vse drugače cenjeni pri kristjanih kakor smo dandanes mi ubogi duhovniki pri Vas. Od Vas, dragi farani, pričakujem, da tudi Vi kaj žrtvujete za cerkev in sv. očeta. Posebno pa Vi, kar Vas je „teh vernih“, (pri tem je pogledal klerikalce) ste dolžni biti radodarni ter dajati lep vzgled drugim, ki so bolj podobni paganom kakor pa kristjanom. Za ložjo dosego svojega namena najel je nunc neko črno devico, ta nepoklicana devica je hodila po vseh hišah ter nabirala miloščine za papeža; tisti, kateri je dal dveh kroni, ga je tudi zapisala; drag podpis, kaj ne da!

Ali ste slišali, ljudje božji? Kaj se vse upa posvečen mož ljudem natvezati. Še celo za berača stavi papeža, kateri ima na milijone letnih dohodkov. Pa pravi, da nima kaj jesti, ne kam svojo glavo položiti. Kaka grda farbarija je to iz ust posvečenih mož napram ubogemu priprostemu ljudstvu. Ljudstvo, ljudstvo, odprti vendar enkrat oči pa poglej v pravi luči te sv. može pa njih dela! Konec naj bo vendar enkrat tlaki farovžev, konec naj bo večnih „miloščin“. Ako kaj premorete, dajte raje svojim domačim revežem, katerih je povsod dosti in kateri so tudi v resnici potrebni. Pomislite, dragi sotrpini, kaka velika v nebo-vpijoča krivica je to, da tirjajo od nas naše težko prislužene novce v farovško in papeževo mošnjo, katera je taka, da ne bo nikdar polna. Njim ni nič mari, ali imamo mi sploh kaj jesti in kaj dati svojim otrokom ali ne, samo da se njih mošnjo polni; potem je dobro, potem smo tudi pravi kristjani. G. nunc, vprašal bi Vas: Kam pa hudirja stavi papež tiste milijone, katere ima? Kaj mu jih hudič je ali kdo! Ako bi se pa tudi res papež nahajal v revščini, potem ste mu pa Vi nunček dolžni kaj dati, kateri imate prav zares mastno plačo, tako da lahko redite še dva papeža poleg sebe in svoje kuharice! — Ob trgatvi, ko poberete biro, lahko pošljete papežu par kvintalov grozjaja; kateri drugi mu lahko da tursice, spet drugi mu lahko pošlje pšenice, in tako naprej lahko prerediti sv. očeta tako, da bo živel komodno kakor kak grof ne pa kakor berač, kakor Vi pravite.

Apelujem na Vas, dragi občinarji, da se enkrat za vedno otrešete tistega preganjanja iz farovžev. Z odločnostjo zapodite tiste, koji pridejo okoli Vas molelovat miloščine za papeža ali za cerkev, kateri so tako preobloženi z denarjem, da ne vedo kam z njim. Odprimo vendar enkrat oči ter nehajmo služiti le za nje, ter nehajmo jih podpirati z miloščino naših trdih žuljevih rok! Kaj od nas mora kakšen kaj zahtevati? Ko še sami nimamo včasi kaj jesti, v dandanašnjih razmerah, ko se vendar kmet tako težko bori za vsakdanji kruh. Kaka velika krivica se nam godi, da molelovajo okoli nas ter da gledajo, da bi nam še ta vinar, ki ga imamo, iztrgali iz rok. Še kožo bi nam slekli iz telesa; taka dela usmiljenja pozna klerikalizem! Ljudstvo, ljudstvo, odprti oči in svet se prerodi!

Z Vipavskoga. (Veselica v Šmarjah.) — Šmarjenskega društva udje in sploh Šmarjenjci so pa vrli ljudje! Dne 14. t. m. so priredili prav lepo ljudsko veselico. Najprej moramo hvaliti pevovodjo g. J. Kavsa in mešan zbor, ki je tako lepo pel tri pesmi, da so morali zlasti zadnjo „Na planine“ ponavljati. Solo je pela pri tej pesmi gospica Hrovatin iz Gorice, ki se res v teh stvarih ume. Igra „Popolna žena“ je vspela dobro, kar ni čudno, če jo igrajo večje moči, kakor je gospa Štubelj, gospica Hrovatin pa gospod Baša. Udeležba je bila primeroma zadostna, zlasti iz tujih občin. Povalno moramo omeniti vdeležbo dveh tržaških društev „Čitalnice“ in „Ilirije“, ki sti pri veselici tudi več pesmi prav lepo zapeli. Sprejem teh društev je bil lep. Priprost domačin P. Ječič jih je lepo in krepko nagovoril.

Sploh se je vse lepo in prijetno izteklo. Vsakdo je bil zadovoljen. Postrežba po gostilnah v vsakem oziru prav dobra. Hvaležno

je treba omeniti tudi gostoljubnost šmarjenskih magnatov zlasti g. Gruntarja, ki svojo znano klet ob takih prilikah kar tako rekoč odpre svojim prijateljem in znancem. Šmarje napredujejo po trudoljubnosti svojih veljakov prav lepo in so za braniško dolino takorekoč ena najvrednejših občin. Le tako naprej!
Udeležnik.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Vabilo na XXII. redno veliko skupščino

Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.
v torek, dne 6. avgusta 1907.

v Bohinjski Bistrici.

VSPORED :

I. Sv. maša ob 1/2 11. uri v župni cerkvi sv. Nikolaja.

II. Zborovanje ob 1/2 12. uri v hotelu »Triglav«.

1. Nagovor prvomestnikovega namestnika. 2. Nujni predlog prvomestnikovega namestnika. 3. Tajnikovo poročilo. 4. Blagajnikovo poročilo. 5. Poročilo nadzornišva. 6. Volitev prvomestnika. 7. Volitev štirih članov v družbeno vodstvo. 8. Volitev nadzornišva (6 članov.) 9. Volitev razsodnišva (5 članov.) 10. Predlogi in želje.

Dan velike skupščine »Družbe sv. Cirila in Metoda« bodi vsem Slovincem narodni praznik, ki naj poživiti in razširi narodno zavest do zadnjega sela, v katerem se govori mili naš jezik. Zato vabimo na skupščino poleg onih, ki imajo po pravih pri zborovanju posvetovalno in glasovalno pravico, tudi vse druge Slovence in Slovenke ter vse prijatelje slovenske mladine kot poslušalce in drage nam goste.

Vodstvo »Družbe sv. Cirila in Metoda« v Ljubljani,
dne 12. julija 1907.

Za prvomestnika Tajnik
Luka Svetec. Dr. Ivan Svetina.

DOSTAVEK:

Po zborovanju bo skupni obed v hotelu »Triglav«.
Udeležencem se je zglasiti do 5. avgusta z naslovom:

Hotel Triglav v Bohinjski Bistrici.

Dne 6. avgusta odhod iz Ljubljane (juž. kol.) z oseb. vlakom ob 7 h 5'. Prihod v Boh. Bistrico ob 10 h 18'.
Dne 6. avgusta odhod iz Celovca (juž. kol.) z oseb. vlakom ob 7 h 45'. Prihod v Boh. Bistrico ob 10 h 18'.
Dne 6. avgusta odhod iz Gorice (drž. kol.) z oseb. vlakom ob 6 h 5'. Prihod v Boh. Bistrico ob 8 h 7'.
Dne 6. avgusta odhod iz Trsta (drž. kol.) z oseb. vlakom ob 7 h 25'. Prihod v Boh. Bistrico ob 10 h 42'.

Domače in razne novice.

Nadvojvoda Leopold Salvator je odpotoval v nedeljo na drugo večje inšpekcijsko potovanje, katero ga je privedlo sinoči v Gorico. Nastanil se je v hotelu »Südbahn«.

Imenovanje. — Kancelijski oficijant pri okr. sodniji v Gorici g. Josip Macarol je imenovan kancelistom.

Za Gregorčičev spomenik priredijo vasi Rakek, Unec in trg Planina na Uncu pri g. A. Belletu v nedeljo 21. t. m. veliko ljudsko slavnost. Vspored: Prolog. Društvena godba iz Ljubljane. Postojnsko pevsko društvo. Čarovni kabinet. Prosta zabava. — Vinski, pivni šotor z različnimi jestvinami, kavarna, na raznju pečeno meso. Izletnikom k tej veselici so pri popoldanjih vlakih ob rakovskem kolodvoru, k večernim vlakom na Uncu, vozovi brezplačno na razpolago. Izlet na to veselico se spoji lahko z dopoldanskim poletom v škocijansko jamo, ali na cerkniško jezero, in bodo v ta namen izletnike spremljali od kometeja najeti vodniki. Kdor hoče torej 21. dopoldne na cerkniško jezero, ali v Škocijan, naj se prijavi do sobote 20. t. m. zjutraj pri g. A. Domicelju na Rakeku, kjer bo tudi preskrbljeno za kosilo. — Ker se čuje, da se ne zanima samo tamkajšnje občinstvo za to veselico, temveč tudi širši oddaljeni krogi in ker pride mnogo domačih krasotic pomagat k vsehpu te prireditve, upamo, da bode vdeležba zelo mnogobrojna.

Laški podčastniki v avstrijskih službah. — V Avstriji veljajo predpisi, da odsluženi podčastniki imajo prednost v raznih pisarniških

*) Imena onih članov, ki letos izstopijo, pa morejo zopet voljeni biti, so ponamleni na zadnji strani glasovnic.

službah. — Na goriškem magistratu po tudi upoštevajo, le s to razliko, da so sprejeli — **odsluzene podčastnike iz Italije.** V svojem »ricoveru« imajo celo jednega — Garibaldinca. Evviva!

Namesto brzojavk pošne nakazilca. — Veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda pošljajo vsako leto mnogi rodoljubi, ki se skupščine ne morejo udeležiti, brzojavne pozdrave in voščila. To je za družbo jako častno, a praktično ni. Podpisano vodstvo nasvetuje namesto dragih brzojavk ceneje pošne nakazilca. Sveta, ki bi se morala plačati za brzojavko, naj se rajši nakaže družbi. Kaka častitka se lahko napiše tudi na nakaznico, ki naj se dan poprej odpošlje na naslov gospoda župnika Ivana Pibra v Bohinjski Bistrici. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

V Krminu je pred kratkim starašinstvo protestovalo proti premestitvi slovenskega učiteljskega iz Kopra v Gorico. V Krminu so torej nastopili klerikalci in liberalci v starašinstvu kakor en mož proti Slovincem. Krmin redijo zapadni Brici, pri občinskih volitvah pomagajo klerikalcem do izvolitve slovenski volilci — v zahvalo za to pa so sklenili v Krminu modri starašine protest proti premestitvi slovenskega učiteljskega iz Kopra v Gorico. Lepo so plačali Brice. Ali se ti kaj naučijo iz takega ravnanja ošabnih krminskih starašin? — Takrat, kadar skubejo Brice, so jako sladki, kot med sladki, polni obljub, kadar potrebujejo pri volitvah slovenske glasove, ali pozneje nastopajo proti njim ter se utikajo v take slovenske reči, katere jih prav nič ne brigajo. Kaj vruga briga Krmince, če pride slovensko učiteljske v Gorico? Prav nič jih nima brigati, vendar pa niso spustili te prilike, da ne bi pokazali svoje velike ljubezni do Slovencev. To so storili, ker sovražijo Slovence in ker je tako ukazal tisti milostljivi proš Faidutti, ki je sladak kot sladkor, med in tržške fige, pobiral po zapadnih Brdih glasove ob državnozborski volitvi. In res so bili zlasti Medanci tako pametni, da so kar drli na volišče za Faiduttija, ki je pel pesmi proti Avstriji in Slovincem ter ki sedaj ukazuje v Krminu starašinstvu, nastopati proti onim Slovincem, pri katerih je poprej beračil za glasove. Kadar pride zopet med zapadne Brice, naj mu povedo, kar mu gre, in pokažejo pot. To zahteva slovenska čast, na katero pa malo da medanski župnik Kurinčič, ki je zapeljal svoje farane, da so šli volit velikega nasprotnika Slovencev. Zapodijo pa naj tudi tiste krminske hinavce, ki hodijo slepit Brice z avstrijsko zastavo, da jih potem toliko bolj stiskajo v Krminu ter nastopajo proti njim. — V zapadnih Brdih treba luči, da bodo trpeti ljudje videli tiste, ki jih zapeljujejo, in tiste, ki jih izkoriščajo. Samo zapeljujejo jih, fanatizujejo in grdo izkoriščajo — pa če zapadni Bric tudi strada. Za gospodarsko povzdigo zapadnih Brd pa se teh odrešnikov dolej nihče ni zmenil. Mora pa se obrniti. Krepko na noge vsi merodajniški možje v zapadnih Brdih!

Deželna norišnica. — Lahi in slovenski klerikalci so napravili ubogi goriški deželi luksuriozno deželno norišnico, preračunjeno sprva nad 1,100.000 K. — Kupili so za njo štirikrat predrag svet v Gorici, na najneprimernejšem kraju, samo da bo v Gorici. Vsa dela so oddali laškim podjetnikom. Mizararska dela so oddali laškim mizarjem za višje cene, toda termina niso držali. Najmanj za eno leto bo norišnica pozneje otvorjena. **Vsi proračuni so prekoračeni.** Več stotiseč kron bo več troškovi!!! — Mi že danes javno protestujemo proti takemu gospodarstvu! O, bomo že še govorili!

Pa brez glave se je delalo tje v dan. — Vrtali so v zemljo za vodnjake. Vrtali so, prevrtali vodno plast in vrtali dalje, — in vrtali bi do srede zemlje, ali do vode ne bi prišli, ker je bila voda zgoraj! — Trošek na trošek po — neumnosti!

Kaj dela deželni odbor? Kaj vruga počenja deželni odbornik — dr. Anton Gregorčič?

Povzodi škodujejo. — »Gorici« ni všeč, da smo označili s pravimi besedami njeno neumno blebetanje o tem, kar je povedal namestnik deputacije »Sloge« gledé premestitve slov. učiteljskega iz Kopra v Gorico. Zvijaja se tako nerodno in neumno, da vzbuja le pomilovanje; pospela pa se je do skrajne bedastoče, da »Soča« označa blebetanje klerikalcev po »Gorici« za škodljivo — ker Gabrščka ni bilo zraven! Ta je pa nekaj vredna! Kaj tako pametnega more zapisati le »Gorica«! — Vsak človek ve, da je tako blebetanje, kakoršno je

zagrešila »Gorica«, le škodljivo. Saj Lah! so tudi vedeli, kaj je rekel namestnik laškim poslancem, pa so molčali ter delali naprej za svojo nakano. Oglasili pa so se v listih šele sedaj, ko je »Gorica« izbrbljala, kaj namestnik rava vlada storiti gledé učiteljskega.

Tako nespametno dela »Gorica«. Potem pa da bi se prala, udarja po Gabrščku, češ, kadar je šlo za kako narodno podjetje, je Gabršček »naš« načrt že najmanj par mesecev prezgodaj zbornal v svet in opozoril Lahe, da se je naposled vsa stvar ponesrečila. — Naj bo »Gorica« tako prijazna pa naj pove kak tak slučaj, ko je kako narodno podjetje po Gabrščkovi krivdi ponesrečilo. Za trditve treba dokazov.

Po gorah se vršijo sedaj cerkveni shodi. Cerkvenim pevcem in organistom je dana neplačana naloga, da se morajo za te določene dneve posebno izkazati. Nova latinska maša, nove pesni, nove litanije, delaj ves dan kakor živina, potem pa do polnoči napenjaj se pri organistu. Potem mine cerkvena slovesnost, dobri pevci že itak niso pogosto sejani, morda drugače še precejšnji glasovi vsled prenapornega dela in vročine niso takšni kakor navadno in sklep: Domači nunc in povabljenici kritikujejo, zmerjajo in zabavljajo čez pevce in organista, da se mora človeku gausiti. Ako trdimo in se v svoji trditvi ne motimo, da ima tekom leta en srednje delaven organist več dela nego duhovnik dotične občine, potem se nam mora čudno zdeti, da se dobijo tako neumni pevci, ki duhovniku v štafažo in za plačilo zabavljanja izgubljuje toliko časa in truda.

Mesto da domači duhovnik povabi na pojedino cel trop bližnjih in oddaljenih črnihov, tako da mora kuharica za tisti dan ognjišče razširiti in žekno v peč podreti, da zamore zadostiti skromnosti teh zastopnikov posta, ki potem za lažjo prebavo zabavljajo čez vse, naj bi se raje spomnil svojih cerkvenih pevcov, oddrgnil včasih svojo polno mošnjo in videl bo, da bo petje bolje, da ga to ne bo toliko stalo nego velikanske pojedine, in prepričan naj bo, da bo kljub olajšavi nekaj kronic še vedno dovolj težak, kadar cepne na tehtnico sv. Mihaela. Organist.

»O veseljem gibanju med učiteljsvom« poroča zadnja »Gorica«; to gibanje kaže, da se bo dobro misleče učiteljsvo organizovalo ter da vrže s sebe teroristično moro. — »Dobro misleče učiteljsvo« = klerikalno učiteljsvo. Klerikalni učitelji se mislijo torej organizovati samostojno... Prav. Saj tista d v o o b r a z n o s t tem možem res slabo pristojta. V resnici dobro mislečemu učiteljsvu so taki ljudje le v oviro povsodi in vselej!

»Za naš denar — versko šole!« — Naslov je imeniten! »Gorica« je priobčila članek pod gorenjim naslovom kot »odmev iz krogov krščanskih davkoplačevalcev.« Ti »krščanski davkoplačevalci« sedijo v uredništvu »Gorice« pa pišejo tako-le: »Brez nas in preko nas mislijo od nas plačani učitelji in profesorji izpremeniti v naših solah dose-danjih pouk na verski podlagi v pouk na brezverski podlagi.«... Ali so prav velike primode ti »davkoplačevalci« ali pa hočejo imeti svoje bravce za norca! Ves pouk se vrši na verski podlagi. Učitelji in profesorji pa sploh nimajo moči, da bi poučni načrt preobrnil iz verskega v brezverskega, ako bi to še tako hoteli. To ve pač vsak, ki zna šteti do pet, in vsakdo ve, kje se delajo učni načrti ter da se imajo učitelji in profesorji le ravnati po njih.

Vse »ogorčenje« v »Gorici« je le neumno zaletovanje v učitelje in profesorje, in smešna je »Gorica« v svoji »odločnosti«, ko reva niti tega ne ve, kje se določajo učni načrti.

Pri popraviljanju strohe je padel 18-letni mladenič Alojzij Gruden iz Lokvi tako nesrečno, da si je zlomil levo roko, desno pa izvil. Pripeljali so ga v bolnišnico usmiljenih bratov v Gorico.

V Gradežu je sedaj tujcev že okoli 4200. O trgevske krizi v Gorici so razpravljali te dni laški listi. Povedali so, da je Gorica vedno bolj zapuščena, odkar je odprta nova železnica. Furlanija se je že pred časom obrnila v Trst ter ne kupuje skoro prav nič v Gorici, sedaj je odtrgala nova železnica že deloma gore, ki so bile glavna opora Gorici v trgovskem oziru. Kako pomagati, bi radi povedali laški listi, pa ne morejo; jeden pričakuje, da nova črta Gorica-Červinjan pripelje novo življenje v Gorico v trgovskem pogledu. Pa se moti, kajti Furlanija je navezana na Trst že po svoji naravni legi ter tudi prav po tej legi odtrgana od Gorice. Tista želez-

Bljevanja in driske varujemo dojenčke najbolje, če jih prehranjemo z mlekom in Kufekejevo moko za otroke. Oboje žolodec dobro prebavi in v črevesu preide to manj lahko k vretju kakor mleko samo. Kufekejeva moka za otroke daje mleku večjo redilnost, vsi otroci jo radi uživajo, je pa tudi racionalen prehod k trdi hrani.

Franc Meden
trgovec
v sv. Križu pri Nabrežini
sprejme
14-letnega učenca
za trgovino z jestvinami.
Istotam se sprejme v službo
pridnega hlapca,
ki je vaje pri konjih.

„Mizarska zadruga“
v Gorici
sprejme za Egypt spretnega
mizarja

neozjenjenega, ki pozna popolnoma izdelovanje pohištva in vsa mizarsko-staubena dela.

Plača mesečnih 100 frankov ter prosto stanovanje in dobro hrano. — Obvezat se mora na dve leti.

Ponudbe takoj na predsedstvo Miz. zadr. v Gorici — Solkan.

Na prodaj je hiša
v Selu na Vipavskem
ista obsega 4 sobe, kuhinjo, klet in hlev. Nahaja se na križpotju 2 državnih cest.

Natančna pojasnila daje
Krušič Fr.
v Gorici Via del Colle št. 11.

Mehanična delavnica
I. Potočnik & A. Hügel
GORICA — za vojašnico — GORICA
Telefon št. 71

Koncesionirana inštalaterja za plinove, vodne in električne razsvetljave. Sprejemata oddajo in montiranje parne in gorkovodne kurjave; kompletne oprave kopalnic, vodovodov, preskrbujeta posestva, vile in občine z vodo, vodnjaki in sesalkami za vsake smotre in za vsako višočino, postavljata popolno električno razsvetljavo in električne naprave za proizvodnjo sile, napeljujeja telefon, telegraf in strelovode.

V bogati zalogi imata tehnične predmete, kakor železo, kotlovinno, med (mesing), svinec in kositerne cevi, armature in priprave za paro-, vodo- in plinovode, vse vrste mineralnih olj, olja za automobile, parne in plinove motorje.

Zastopata tovarne za jeklo: „Poldihütte“, St. Pöltensko tovarno mehkega železa in livarno jekla, in „Ww. Lutz sinovi“ v Bludencu, t. j. tovarno, ki izdeluje posteklinat (email) peči in izveske.

Izdelujeta in imata v zalogi vsakovrstne predmete in inštalacijske priprave za močne in šibke tokove, pripomočke za inštalaterje. Imata tudi moderno opravljeno delavnico za galvanotehniko, pozlačenje, ponikljevanje in za plastične navdarke. — Mehanična delavnica z motorjem obratom in s precizijskimi stroji za fino izdelovanje in za različne izdelke, katere se proizvajajo na vrtečih in pooblačilnih strojih. Poprave na vsakovrstnih parnih in plinovitih motorjih se skrbno izvršujejo. — Točna postrežba in zmerne cene. — Načrti, proračuni brezplačno.

Razglas.

Za napravo mosta na občinski poti Ščedna - Št. Frjan.

Narčiti in stroškovnik se nahaja v občinski pisarni v Št. Frjanu, ter si jih lahko ogledajo podvzetniki vsako sredo od 9. dop. do 3. pop. in ob nedeljah od 10. dop. do 5. popold. Cena 5700 K. — Pismene ponudbe je vročiti do 31. t. m. županstvu v Št. Frjanu.

Županstvo Št. Frjan (pri Gorici — Primorsko)

dne 16. julija 1907.

Župan: **Josip Klanjšček.**

Ženithena ponudba.

Udovec star 31 let v službi pri drž. železnici se želi seznaniti, v svrhu takojšnje omočitve, z dekletom ali vdovo staro 27 let brez otrok. Zahteva se znanje slovenskega in nemškega jezika, da je dobra gospodinja in premoženja kakih 4000 kron

Resne ponudbe pod naslovom: „Ženitev“
Poste restante št. 3 Gorica.

Čujte! Čujte!

Prej 18 K
sedaj 7 K



Krasna remontoir-Gloria srebrna ura s 3 možnimi pokrovi, bogato okrašena, dobro idoča, 3 leta garancija, pošilja proti povzetju za samo 7 kron

Henrik Weiss — Dunaj XIV.3.
Sechshausenstr. 5/6.

Poprava in komisijska zaloga dvokoles
Waffenrad z dveletnim
in Bayal z enoletnim jamstvom
pri



Batjelu

v Gorici, Via Duomo št. 3.
Prodaja tudi na mesečne obroke.

CHRISTOFLE

Namizno orodje in posodja
vseh vrst.
Priznane talke posebej razvijene
najlepše forme.

Kompletne kasote namiznega orodja, posodja za omake, kave, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarna, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

G. hr. dvorani salonični

Christofle & Co. — Dunaj

L. Operaring 5 (Heinrichshof).

— Distribucija cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. Kot izjemo svoje izvirnosti imajo naši izdelki posebno tovarniško znamko in krog Christofle.

Novodošlo blago
za poletno dobo
se vdobi po zmernih cenah
v delavnici in trgovini z gotovimi oblekami

Anton Krušič,
krojaški mojster in trgovec
v Gorici

tekališče Josipa Verdi št. 33
in v podružni delavnici na Tržaški cesti v lastni hiši (v bližini g. Čraigoja).



Za naročila iz dežele zadostuje, da se mi pošlje normalno prsno mero vzeto po vrhu telovnika.

Pri naročilih za gg. uradnike naj se mi označi službeni stan in činovni razred. N. pr.: Okr. sodnik, šolski svetnik, sodni pristav, profesor IX. čin. raz. itd. Izdelek iz lastnega blaga jamčim.

Pozor!!

Lep sveži špeh debel kg 70 kr. kakor tudi fini prekajeni špeh, izvrsten za surov jesti, dalje fine šunke kg 95 kr. ter izvrstne kranjske klobase razpošilja od 5 kg naprej

Anton Anžič-a
mesarija — Ljubljana.

Ženstvo!

Strjenje krvi itd. zdravi:
P. Ziervas, Kalk pri Kolinu št. 244.

Gospa G. v M. piše:

„Vaše sredstvo mi je hitro pomagalo.“

„Flox“



je fotografski aparat, s katerim — brez znanja — vsakdo lahko fotografira. Z aparatom se napravi slike v velikosti 5x7 cm in stane z elegantno popolno pripravo in navodilom samo

kron 6.

Odpošilja proti povzetju:

H. Weiss,

Dunaj XIV.3., Sechshausenstrasse 5/108.

Hotel „Pri zlati kaplji“
v Solkan pri Gorici

v bližini „Mizarske zadruge“.

Toči izvrstna bela in črna vina, istrski refošk, kraški teran in pristna bela domača vina. — Žgane in druge opojne pijače več vrst. — Izvrstna kuhinja posrežbe ob vsakem času z mrzlimi in gorkimi jedili.

Posrežba točna, cene zmerne.

Za mnogobrojen obisk se toplo priporoča

Anton Milost,
lastnik.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredl Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO

Najceneje kupovališče ulnaršarkega in drobne blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilca in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojaše in ševaljarje.

Svetinjice. — Božni veneli. — Mašne knjžice.

Mašna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 3 35-8

Lekarna Cristofletti

v Gorici.

ŽELODOČNE KAPLJICE

z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice vredijo redno prebavljanje. Če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. Okrepé pokvarjeni žolodec, storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek rajši je.

Cena steklenici 60 vin.

Cristoflettijska pijača iz kine in železa, najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskinitim oljem. Ena steklenica stane 1 krono 60 vin.

Božidar Božič

pek in sladničar

Sv. Lucija ob Soči

Priporoča različne fine likerje, vino v steklenicah itd. itd.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gius. št. 2.

Filijalka v Dornbergu.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča gorisko pince, potlice itd.